

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VINT-I-SIS d'OCTUBRE de DOS MIL DISSET, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària i urgent, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores Gala Pin Ferrando, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Carmen Andrés Añón, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits per l'Im. Sr. Jordi Cases i Pallarès, secretari general, que certifica.

Hi és present la interventora adjunta, Sra. Teresa Llor

Serra.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Francina Vila i Valls.

Constatada l'existència de quòrum legal, la presidència obre la sessió a les nou hores i vint minuts.

ORDRE DEL DIA

1r. Declaració d'urgència de la sessió

2n. Proposició amb contingut de declaració institucional

El Plenari del Consell Municipal acorda: - Donar suport a les institucions catalanes, especialment a la Generalitat i al Parlament de Catalunya com a representant legítim del poble català, ara que veuen amenaçat l'exercici de les seves funcions. – Rebutjar l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola (CE), amb què l'estat espanyol vol donar resposta a un conflicte polític que requereix solucions democràtiques, tot exigint que el Govern de l'Estat doni resposta a les peticions de mediació plantejades per part del Govern de la Generalitat i altres actors polítics i institucionals. – Condemnar l'empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart per causes polítiques, exigir-ne l'alliberament immediat com a presos polítics, tot expressant la nostra solidaritat amb els seus familiars, amics i les entitats que encapçalen. – Defensar els drets humans, així com el dret a la llibertat d'expressió, de

manifestació i de participació política i donar suport a la plataforma SOM DEFENSORES, a fi d'exigir responsabilitats a les instàncies nacionals i internacionals que corresponguin per la vulneració dels drets humans que es va produir en la jornada del dia 1 d'octubre. – Cridar la ciutadania a seguir defensant pacíficament els seus drets, llibertats i institucions.

La Sra. ALCALDESSA recorda als membres del consistori que abans de començar aquesta sessió plenària extraordinària i urgent cal apreciar-ne la urgència, tal com ja ha estat acordat a la Junta de Portaveus. Seguidament, fa un repàs dels posicionaments dels grups.

S'APROVA la urgència amb el vot contrari dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

El Sr. TRIAS comença la seva intervenció dedicant un record emocionat a Jordi Sànchez i a Jordi Cuixart, representants de la societat cívica, de Catalunya, que s'han vist privats de llibertat.

Destaca l'excepcionalitat del moment que estan vivint, i el fet que l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola representa l'atac més greu contra l'autogovern i les llibertats del poble de Catalunya d'ençà de la derogació, el 1938, de l'Estatut de Núria. Remarca que vuitanta anys després, sota una pàtina de pretesa democràcia, el poder espanyol es disposa a eliminar novament l'autogovern i les llibertats dels catalans i les catalanes; vuitanta anys després els tornen a imposar unes lleis contràries als seus anhels i alienes a la seva voluntat.

Retreu a l'Estat que l'única resposta que hagi sabut donar a l'oferta continuada de diàleg per part del Govern de la Generalitat hagi estat en forma d'atac, amb detencions arbitràries i una suspensió *de facto* de l'autonomia a mans del PP, de Ciutadans i del PSOE. I afegeix que malgrat que alguns volen fer creure que aquesta és una mesura del PP, la realitat és que sense la col·laboració i el suport incondicional de les altres dues formacions no es podria dur a terme.

Assenyala que l'article 155 és una amenaça a la mateixa Constitució i al model territorial que s'hi estableix; un frau de llei, una arma que serà utilitzada primer contra Catalunya i potser contra altres territoris, però alerta que és una arma que pot ser utilitzada en contra de qualsevol plantejament que sigui considerat com a desafecte al règim. Remarca que l'atac contra les institucions de Catalunya ho és contra les llibertats col·lectives; amenaces directes d'il·legalització de partits, la prohibició de manifestacions, el control ideològic dels mitjans de comunicació, purgues ideològiques dels Mossos d'Esquadra; tot plegat, amenaces que atempten contra els drets, posant la unitat i la uniformitat d'Espanya per sobre de les llibertats i els drets democràtics més bàsics.

Recorda que ara fa quaranta anys havien de sortir al carrer a cridar "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia", i avui tornen a tenir presos polítics, l'autonomia suspesa i les llibertats clarament amenaçades; tornen a viure moments que creien oblidats, i els volen retornar a un temps que ja havien enterrat.

Constata i lamenta que alguns dels col·laboradors necessaris d'aquesta involució formen part del govern de la ciutat, la capital de Catalunya, i manifesta que són conscients que viuen moments en què cal prioritzar la responsabilitat, el sentit de país, de fer pinya amb els qui sempre han defensat sense fissures les llibertats pròpies.

En conseqüència, subratlla la importància de parlar clar, que s'expliquin clarament; i puntualitza que ara no parla d'independència sí o no, sinó de defensa dels drets, de defensa de la democràcia.

Adreçant-se a l'alcalde, manifesta que en aquests moments tan difícils cal valentia i ser conseqüents amb les idees pròpies, i cal exercir des d'aquest consistori la capitalitat de Catalunya, de cap i casal com sempre han fet al llarg de la història del país, amb fermesa i amb convicció.

Per tant, demana que aquest consistori doni tot el suport possible a les institucions nacionals, al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya; que doni suport a la ciutadania i a les seves decisions; que doni suport a l'alliberament dels presos polítics; en definitiva, que doni suport a la llibertat i a la democràcia, ara que tornen a estar amenaçades.

Remarca que Barcelona, ciutat de drets i llibertats, ha de liderar com a capital de Catalunya el rebuig frontal a l'aplicació del 155, i per això demana que donin suport a aquesta proposició, i entén que ho han de fer per la democràcia.

El Sr. BOSCH manifesta que la proposta que avui presenten té com a objectiu condemnar la repressió que es va exercir damunt la ciutadania de tot el país en diverses ocasions, l'1 d'octubre, amb atacs als col·legis electorals i que va causar un gran nombre de ferits; les quinze persones detingudes fa unes setmanes; i dos presos polítics, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, dues bones persones, idealistes, que han estat empresonades per la seves idees i per la dinamització social, un fet especialment greu. I considera en nom del seu grup que el millor homenatge que poden fer a tota aquesta gent que ha patit el pes de la repressió és fer-los saber que l'esforç i el sacrifici que han fet no ha estat inútil, i han de correspondre als dos milions tres-cents mil ciutadans i ciutadanes, gent extremadament conscienciada, que van anar a votar l'1 d'octubre malgrat que sabien què estava passant; cal escoltar-los, com també han d'escoltar i respectar els mil ferits que hi va haver durant aquella jornada. Insisteix que no els poden castigar encara més i, altrament, correspondre al seu esforç democràtic.

Un segon objectiu d'aquesta iniciativa fa referència a l'aplicació de l'article 155, el pitjor retrocés que pot viure aquest país d'ençà del franquisme; el pitjor retrocés de les llibertats democràtiques i de les institucions d'autogovern. Remarca que es tracta d'una amenaça que ha estat pactada, escrita i redactada a sis mans, entre el PP, Ciutadans i el PSOE i, per tant, els consideren coautors d'aquesta amenaça que, possiblement, es desplegarà en poques hores.

Qualifica de vergonya que partits que estan en aquesta cambra siguin coautors de la pitjor amenaça, i que pot suposar el retrocés més greu en el país de les llibertats democràtiques en quaranta anys.

Es ratifica en l'oferta que el seu grup va fer abans-d'ahir a l'alcalde, i observa que pel que ja han vist, i pel que sospiten que els pot caure al damunt, estan en un període excepcional i, per tant, calen mesures *ad hoc*; reitera l'oferta, doncs, de la possibilitat de configurar una aliança en aquest Ajuntament entre totes les forces que estan en contra de la repressió i d'aquells que l'han perpetrada i en són autors.

Afegeix que no estan parlant d'independència sinó de democràcia, d'autogovern, de la defensa dels drets fonamentals i elementals de les persones, de no tenir presos polítics.

En conseqüència, manifesta que davant d'aquest embat que els ve al damunt l'equidistància és impossible; no es pot ser equidistant entre el maltractador i el maltractat, entre el repressor i el demòcrata i, per tant, que s'imposa triar.

Adreçant-se a l'alcalde, la convida a fer pinya totes les forces que estan en contra de la situació generada, i a no situar-se al mig, perquè no existeix el terme mitjà en aquest cas, i cal escollir.

La Sra. MEJÍAS diu que sentint el Sr. Bosch ha recordat que el Sr. Tardà deia fa poc que l'aplicació del 155 els aniria d'allò més bé i, al·ludint a la intervenció precedent, entén que hi ha intervencions que fan certa vergonya.

Dit això, creu que no els sorprendrà que el vot de Ciutadans sigui en contra d'aquesta proposta, i ratifica que mai de la vida no donaran suport als qui estan portant Catalunya a la rebel·lió política, al caos econòmic i a la fractura social. I afegeix que consideren aquesta iniciativa com un nou intent d'utilitzar aquest Ajuntament per posar-lo al servei del cop a l'estat de dret.

Altrament, manifesta el parer que aquest Plenari hauria de fer una manifestació urgent arran de la pèrdua de capital, contra el descrèdit a què s'està sotmetent la ciutat i la fugida de les empreses.

Es referma en el vot contrari, a més, perquè consideren que aquesta proposta no és altra cosa que un intent trampós i antidemocràtic d'aconseguir l'alcaldia de la ciutat i lliurar-la al nacionalpopulisme. I diu que confia que l'oferta que han posat damunt la taula de l'alcaldesa no es materialitzi en un tripartit.

Assegura que Ciutadans no permetrà que l'Ajuntament es converteixi en l'altaveu d'un govern estelat i en la il·legalitat i la postveritat que tant de mal fa a totes les democràcies liberals.

Adverteix que no han d'esperar cap mena de mediació, com molt clarament va expressar el president del Parlament Europeu, el Sr. Tajani, en el sentit que la Constitució i els tractats de la UE són un mateix cos legal i tothom els ha de respectar, que ningú no es pot situar fora de la llei.

Adreçant-se a l'alcaldesa, li diu que algú que es defineix d'esquerres —cosa en què el Sr. Pisarello és un mestre— no pot donar suport als independentistes i a la secessió, ja que és un projecte absolutament insolidari envers els pobles i, per tant, una absoluta incoherència.

Observa que la proposta demana respecte per les institucions catalanes, i recorda als proposants que els dies 6 i 7 d'octubre, al Parlament de Catalunya, en un plenari vergonyós i amb una presidenta a la mateixa altura, van liquidar l'autogovern, van segellar la boca dels diputats de l'oposició i van trepitjar els seus drets. I denuncia que, a més, han tancat el Parlament, i demana si els sembla que això és respectar les institucions democràtiques.

Pregunta, doncs, qui és que ha liquidat l'autogovern, qui s'ha situat al marge de la llei i qui està trencant la convivència. I respon a aquesta pregunta retòrica que han estat els grups proposants, ja que la catalana era una societat cohesionada que han dividit per la meitat.

Puntualitza que ja no es tracta d'un problema entre Catalunya i Espanya, sinó entre catalans, i els responsabilitza d'això. I remarca que quan un govern declara la rebel·lió, cal actuar i aplicar la Constitució, i que això no és una opció sinó una obligació. Afegeix que quan algú provoca enfrontaments, se salta les lleis i vulnera les llibertats de les persones, s'ha d'invocar la defensa dels drets humans i dels drets fonamentals, i que per això existeix la Constitució.

Pregunta als proposants quina mena de Catalunya volen, si la dels enfrontaments als carrers, la que pressiona els jutges, la que assetja les seues dels partits, la que animen unes quantes persones a sortir al carrer a trepitjar els cotxes policials, i que això els sembla una heroïcitat. I replica que la seva formació no vol aquesta Catalunya, en vol una on es respecti la diversitat i la pluralitat, i afirma que es neguen que facin de la Constitució paper mullat.

Confirma que no estan disposats a renegar de la democràcia espanyola, que ha donat a Catalunya els quaranta anys més pròspers d'autogovern, i menys encara es plegaran als qui l'han liquidat.

Considera que el que han de fer és convocar unes eleccions lliures, i els acusa de tenir por de les urnes de debò, no de les de la tupinada on ficaven vots a discreció. Els insta, per tant, a convocar unes eleccions de veritat per donar la paraula a la ciutadania, a veure si és capaç d'elegir un govern amb les mans netes, que posi ponts i que intenti cohesionar la societat.

Afirma que Ciutadans defensa la legitimitat enfront de l'arbitrarietat, la llibertat i la unitat enfront de la divisió, i no volen que ningú els faci escollir.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ indica que la seva intervenció consta de tres reflexions, quant al moment, el lloc i el fons.

Pel que fa al moment en què es presenta aquesta proposta, considera que té poc a veure amb la independència i l'article 155; i creu que respon al fet que els grups proposants no han quedat prou satisfets trencant la societat catalana, amb la pretensió de fer trencar Catalunya amb la resta d'Espanya, i ara pretenen instrumentalitzar el Plenari municipal a fi d'intentar trencar el govern de la ciutat, i els acusa que no els preocupi ni Barcelona ni Catalunya sinó tan sols els interessos partidistes. I afegeix que ho fan en un moment en què vuit hores després el president Puigdemont intervindrà en el ple del Parlament, i pregunta si consideren que aquest debat servirà per aportar alguna cosa, per intentar conciliar solucions, per ser una oportunitat al diàleg i l'aproximació en un moment crucial per a Catalunya, amb l'economia en caiguda lliure, una societat fracturada, i els retreu que només pretenguin generar encara més tensió en aquesta cambra; al·ludeix també al fet que fa un mes que el Parlament de Catalunya està tancat, a la suspensió *de facto* de l'autogovern amb la derogació de la cambra catalana. I fa notar que això ho fan apel·lant a la defensa de les llibertats i dels drets, quan no hi ha res que els contravingui més que la tramitació d'unes lleis de referèndum i de transitorietat, aprovades el 6 i el 7 de setembre, que vulneren tots els drets i les normatives. I remarca que això no només ho diu el TC, sinó que també suposa una vulneració de l'Estatut, tal com els advertien els lletrats del Parlament i el Consell de Garanties Estatutàries, amb membres nomenats pel mateix Parlament de Catalunya; i constata que tot això ho promou un president que, en el seu deliri independentista, apel·la a unes urnes, quan ell mateix no hi ha passat; que pretén que respectin un referèndum que no va ser altra cosa que un autèntic frau democràtic, des de la seva tramitació a la seva mateixa celebració.

Demana a l'alcalde de Barcelona en Comú retiri l'esmena que ha presentat a aquesta proposta i que hi voti en contra; i que si de debò vol fer de pont deixi de ser riba, i constata que fins al dia d'avui continua situada en la riba de l'independentisme. I expressa el desig que abandonin aquesta posició i que estableixin un pont amb la riba dels qui tenen un altre relat, que defensen dues llengües, que creuen en una Catalunya de llibertat i convivència on es respectin els drets i les lleis.

Observa que existeix la pretensió de justificar que tota la tensió per una hipotètica declaració d'independència rau en la possibilitat de l'aplicació del 155, i pregunta des de quan la conseqüència és la responsable, quan la realitat és que és la resposta a una causa, a les pretensions dels qui vulnerant lleis i la sensatesa més elemental promouen una declaració unilateral d'independència. I considera que el que han de treballar conjuntament és que això no succeeixi i que es retorni a la sensatesa i al compliment de la llei; que es convoquin eleccions que garanteixin la normalitat i que, sobretot, es restitueixin les ferides causades per la fractura social que mai no s'hauria

d'haver donat a Catalunya.

Afegeix que aquest és l'objectiu que el grup del PP creu que hauria de tenir aquest ple extraordinari, i alerta que resten poques hores per arribar a un acord i demana que tots plegats es donin una oportunitat per al diàleg i l'apropament. I fa avinent que la responsabilitat de l'alcalde en aquest cas és de retirar l'esmena que ha presentat a la proposta i que hi voti en contra, i que comenci a demostrar que fa de pont i que deixa la riba independentista.

La Sra. REGUANT entén que no hi ha dubte que l'article 155 suposa una victòria dels grups més durs i reaccionaris del règim del 78, dels qui són partidaris de la supressió de drets civils i polítics, i que fins i tot havent-lo posat en marxa no estan disposats a aturar la pressió. Ho defineix com l'expressió màxima de la voluntat de no dialogar en cap cas sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya en cap dels seus aspectes i que encarna el bloc PSOE, PP i Ciutadans; ho valora com l'expressió d'una pulsio latent en bona part de les elits espanyoles, i que no té cap altre objectiu que l'anorreament de tot allò que tingui a veure amb Catalunya i amb tot el que no comparteixi la visió de l'Espanya "*una, grande y libre*". Consta que és la victòria dels qui volen amagar que la Constitució del 1978, que tant defensen, és l'única de l'Europa occidental redactada, votada i aprovada amb soroll de sabres, amb amenaces i amb morts. Remarca que en tot aquest engranatge hi ha participat activament el PSC, tot i que avui intenti rentar-se la imatge a Barcelona. Pregunta, doncs, si Barcelona en Comú té clar que vol governar la ciutat amb aquest partit; qüestiona si Barcelona, com a capital del canvi, ha d'estar governada per avaladors de la regressió de drets i d'un cop d'estat.

Qüestiona, tot i que és evident que comparteixen la percepció de regressió cap a moments polítics de finals dels setanta, si és moment de construir ara un front de lluita sobre la base "Llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia". Altrament, confirma que el país ha canviat molt; ha viscut l'experiència del règim del 78 i ha obert un procés molt ampli de voluntat de canvi i de superació de l'*statu quo* que suposa aquest esquema.

En conseqüència, manifesta que la CUP - Capgirem Barcelona té clar que no avançaran l'article 155 per tornar a la casella de sortida, sinó que l'embat que avui pateixen ha de servir, sobretot, com a oportunitat per consolidar la proposta que clama als carrers de bastir la república catalana i un procés constituent.

Observa, però, que els grups proposants han oblidat en aquesta proposició els mandats populars de l'1 i del 3 d'octubre; obvien els milers de persones que van posar el seu cos per defensar el dret bàsic a l'autodeterminació. Posa en relleu que parlen de Barcelona com a ciutat que ha de ser exemple, però remarca que no pot ser exemple de com descafeïnen els mandats populars que sorgeixen del carrer. Lamenta que també hagin perdut avui l'oportunitat de pressionar perquè no s'oblidi el mandat popular de la república catalana; i que no poden girar l'esquena a tota la gent que ha pres consciència que la via de consecució de les llibertats és la de la desobediència a l'autoritarisme de l'Estat espanyol.

Indica que hi ha qui parla i ho continuarà fent de la via de la mediació i la negociació, però recorda que l'interlocutor és un Estat espanyol que els continua amenaçant i perseguint, que manté presos polítics com Jordi Sànchez i Jordi Cuixart; un Estat espanyol que desplega sense vergonya forces policials i militars arreu del territori; l'Estat que els nega drets civils i polítics bàsics i fonamentals.

Adverteix que avui ja no poden ignorar la voluntat de centenars de milers de persones, i assegura que les regidores del seu grup estan determinades a defensar la república; i creuen que no només han de defensar drets fonamentals, sinó que aquest ajuntament s'ha de posicionar de la banda de la república i dels milers de persones que fa anys que demanen i exigeixen la possibilitat de construir aquesta república catalana mitjançant un procés constituent.

El Sr. ARDANUY indica que ha formulat una esmena al text presentat i que els grups proposants no l'han acceptada. Precisa que demanava essencialment l'obediència al mandat dels resultats de l'1 d'octubre amb el mateix format que les mocions impulsades per l'AMI i l'ACM arreu del país.

Això no obstant, confirma el vot favorable a la proposició en subscriure els punts que planteja; així, es referma en què cal que Jordi Sànchez i Jordi Cuixart siguin alliberats ja. Tanmateix, fa notar als grups proposants que la seva moció està superada pels esdeveniments. En aquest sentit, constata que Barcelona en Comú no accepta trencar amb els socis de govern del PSC i, per tant, aquesta estratègia que proposen no treu cap a res. Aposta clarament per la necessitat de bastir un front unitari de l'independentisme, per a la qual cosa cal treballar conjuntament, deixant de banda els interessos partidistes i els tacticismes; cal escoltar més i valorar el que els diu la ciutadania i no menystenir-la en cap cas. Insisteix que cal parlar clar i dir que això no va de desescalar, ni d'utilitzar els ciutadans que van votar i es van jugar el físic l'1 d'octubre a fi de fer qualsevol tàctica de desgast. Remarca que això va d'obeir i de posar-se al costat dels 446.388 ciutadans i ciutadanes de Barcelona que van aconseguir votar, i de molts milers que no ho van poder fer, i que van dir clarament que volien independència i república.

Considera que la pregunta que s'han de fer no és si Barcelona en Comú tindrà estabilitat o no al govern de la ciutat, o pensar en estratègies de cara a una nova contesa electoral, sinó que la qüestió que s'imposa a parer seu és què farà aquest Ajuntament quan es proclami la independència, si continuarà obeint sotmès al regne d'Espanya o, altrament, actuarà com a capital de la república catalana.

El Sr. COLLBONI considera que avui es constata un immens fracàs col·lectiu; diu que avui encara no ha sentit ni una sola paraula de reconeixement que tothom, sense excepció, ha fet alguna cosa malament i que els ha portat a la situació en què estan.

Assenyala que la majoria de bloqueig del PDeCat i d'ERC una vegada més posa la institució i aquest plenari al servei del seu discurs i de la seva causa; avui reproduïxen, en versió municipal, el que ja van fer el 6 i el 7 de setembre al Parlament de Catalunya; escenifiquen un gir argumental perquè saben que el sí o el no a la independència és absolutament divisiu de la societat, que fa molt de mal a l'economia i els situa fora de l'òrbita europea, i ja no són capaços de defensar-lo. Altrament, ara parlen de democràcia, de llibertats i de drets.

Els demana que confirmen que són independentistes, que proposin en aquesta cambra si s'ha de donar suport a la DUI o no, que tinguin el valor de proposar-ho i que constatin quin és el resultat, i comprovaran com l'escenari queda dividit.

El retreu, doncs, que facin un gir argumental molt propi dels nacionalismes. Afegeix que la segona intenció de la majoria de bloqueig del PDeCat i d'ERC és trencar el govern municipal; de fet, considera que és la seva intenció prioritària. Els retreu haver bloquejat l'activitat parlamentària i de forçar avui la convocatòria d'aquest Ple extraordinari, i que no permeten que es debatin totes les propostes plurals d'aquesta cambra perquè el seu discurs, que forma part de la tradició del populisme que

escombra Europa, és incompatible amb el pluralisme, cosa que entén que no poden suportar.

Remarca que l'amenaça d'una DUI és la que justifica la reacció de l'Estat, i assegura que ningú no vol el 155, que deixaria el país en els llimbs legals; una amenaça que ja ha fracturat el catalanisme polític, que reclama que no s'atribueixin, ja que el catalanisme polític no independentista existeix, i el PSC el representa. Confirma que la situació està angoixant la societat catalana i està causant estralls en l'economia.

Observa, però, que els grups proposants s'han trobat amb el principi de realitat que la marxa il·lusionadora envers el paradís no és acceptada per la comunitat internacional, fractura la societat catalana i està fent molt de mal a l'economia; i davant de tot això, reitera que recorren al gir argumental, que ja no va d'independència sinó d'una altra cosa.

Diu que el seu fracàs com a classe política els hauria de fer reflexionar a tots plegats sobre allò que els demana la gent, i suposa que els grups proposants, a banda dels seus, també parlen amb comerciants, veïns i familiars, pensin com pensin. Apunta que el 68% de la gent vol eleccions legals que situïn les institucions catalanes en el punt on van descarrilar el 6 i el 7 de setembre; que posin Catalunya davant dels seus ciutadans amb la capacitat de confrontar programes i propostes i votar; establir una nova majoria parlamentària que tingui la capacitat de dialogar i de negociar. I entén que tots saben que això és el que passarà.

Finalment, pregunta al Sr. Trias què farà el president i confia que li respongui.

El Sr. PISARELLO reconeix que aquest Ple extraordinari se celebra en un moment dolorós i dur per a la gran majoria de la ciutadania de Catalunya.

Observa que si el 155, tal com el proposa el PP, finalment s'apliqués, estarien davant d'un atac sense precedents a l'autogovern de Catalunya, i que potser enllaça amb el que va passar amb la dictadura de Primo de Rivera als anys vint, que va comportar grans retrocessos en matèria d'autogovern; que encobreix una recentralització que no només afecta Catalunya sinó el conjunt d'Espanya, ja que diversos membres del PP han apuntat que aquest article també s'hauria d'aplicar a Castella - la Manxa, a Euskadi o a Navarra. Afegeix que també estarien en un escenari de recentralització que no deixaria indemnes els drets civils i polítics, el principi de l'estat de dret; així, confirma que estan veient una utilització escandalosa de la fiscalia, de diferents elements del poder judicial que estan produint empresonaments arbitraris i injustos, com els de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, i que estan generant un retrocés des del punt de vista democràtic en el conjunt d'Espanya.

Per tant, considera greu l'aplicació del 155, però alhora també ineficaç tal com el planteja el PP, ja que en cap cas no aconseguiria eliminar la singularitat de Catalunya i tampoc el pluralisme social, nacional, cultural i polític que existeix en el conjunt de l'Estat. Altrament, entén que l'aplicació de l'article 155 evidenciaria la impotència de qui ho tira endavant; la impotència del PP que l'utilitza també per encobrir els nombrosos casos de corrupció que l'afecten i els problemes que té en matèria de desigualtat. També constata la impotència de Ciutadans, que es presentava com una força política modernitzadora, però que aposta per l'Espanya més retrògrada; també la impotència de la monarquia com a institució, que ha dimitit del paper integrador que li atribuïa la Constitució. I afegeix que també posa de manifest la impotència del PSOE si efectivament accepta aquesta via d'actuació, i que l'inhabilitaria per poder protagonitzar qualsevol proposta de canvi democràtic a l'Estat.

Fa avinent que davant de tot això, la seva formació defensa que el diàleg ha de ser una alternativa; i valoren que el president Puigdemont va fer un seguit d'actuacions que

obrien aquesta possibilitat, tot i que diu que haurien volgut que el president hagués comparegut al Senat per explicar-se, per denunciar. Remarca que quan es proposa diàleg queda en evidència qui no l'accepta.

Assenyala que si el seu grup se suma a la proposta és perquè renuncia a una mena d'unilateralitat que consideren que no és la solució, perquè no té prou força social al darrere, no respon a l'ànim majoritari del país ara mateix; perquè en un context com l'actual és absolutament irresponsable dir a la població que obtindrà una independència immediata i indolora; perquè trenca l'esperit plural que va existir l'1 d'octubre als carrers; i perquè impedeix generar àmplies aliances democràtiques que necessiten ara mateix per protegir l'autogovern de Catalunya.

Remarca que avui poden tenir en aquest ple 33 regidors i regidores d'un total de 41 que es pronunciïn contra l'article 155, i entén que seria lamentable que per càlculs partidistes no permetessin que es produís aquesta majoria.

Creu que una fugida endavant no tindria reconeixement a Europa, sinó tot el contrari, perdrien el reconeixement de molts dels anhels de canvi que la majoria del poble de Catalunya ha aconseguit aquests últims anys.

En conseqüència, insisteix que el diàleg i la mediació no poden ser vistos com a humiliació, derrota o renúncia a les aspiracions de canvi; repeteix que qui vol dialogar posa en evidència a qui fa servir la violència, la prepotència i a qui es nega a dialogar. Per això, subratlla la importància que aquesta voluntat de diàleg giri entorn dels anhels de canvi, no només presents, sinó també els que venen d'antic, com demostra el quart punt programàtic de l'Assemblea de Catalunya, constituïda el 1971, que tracta de la coordinació dels anhels de tots els pobles peninsulars. Apel·la, per tant, les àmplies majories catalanistes del país a defensar les institucions d'autogovern, i a tots els pobles peninsulars a intentar aturar el retrocés democràtic —alerta que serà per a Catalunya, però també per a Espanya i Europa si ho tolera— i a impulsar iniciatives republicanes i constituents.

El Sr. TRIAS reconeix que estan davant d'una situació gravíssima i inèdita i, com a tal, exigeix tenir una visió oberta i àmplia i ser capaços d'entendre que hi ha coses que es decideixen a curt termini, però també n'hi ha que tindran una decisió a llarg termini.

Diu que està convençut que cal diàleg, però també que el que no es pot fer és amagar el cap sota l'ala, intentar fer veure que no s'és allò que ets, i no explicar-se clarament. Així, quan algú aposta per la independència, ho ha de fer clarament.

Observa, però, que ara no discuteixen això, sinó que hi ha qui ha decidit tancar la boca a gent que ha pres una opció política aplicant sistemes antidemocràtics, el 155. Confirma que podria subscriure gairebé fil per randa la intervenció del Sr. Pisarello, perquè té tota la raó en moltes de les coses que ha dit com ara que tot això s'acaba amb diàleg. Això no obstant, fa notar que és una vergonya que quan s'intenta l'establiment de diàleg i s'està disposat a anar al Senat, la resposta del president del Govern sigui que, decideixi el que decideixi el president Puigdemont, aplicarà el 155. I afegeix que el fet que hi hagi formacions d'aquesta cambra que ho admetin i hi donin suport és lamentable. Precisa que ho pot arribar a entendre en el cas de partits que tenen una concepció política diferent, però no que partits que sempre han apostat per la democràcia es desmarquin, i creu que s'han d'explicar amb claredat i no pas retòricament, i actuar de la mateixa manera. Insisteix que aquestes formacions han d'actuar al Parlament de l'estat i deixar clar que l'aplicació del 155 és inadmissible. Reconeix que no és senzill, que això els posa en una situació molt complicada, però no hi ha solució ja que el 155 no significa trair Catalunya i la independència, sinó

que és traïr la democràcia.

Assegura a l'alcaldeessa que poden discrepar en moltes de les decisions que pugui prendre, però mai quan sigui en defensa de la democràcia i que, en això, sempre els faran costat. I l'alerta que tindrà problemes si continua governant amb persones que actuen diferentment.

Afirma que no estan a favor d'emascarar les coses, d'explicar històries que queden bé, com ara que com més siguin millor, cosa evident si és certa, si es tenen les idees clares i es respecten. Altrament, qualifica d'autèntica vergonya intentar enfonsar la democràcia amb l'aplicació del 155.

El Sr. BOSCH declina intervenir en aquest segon torn.

La Sra. REGUANT puntualitza les paraules del Sr. Collboni dient que nacionalisme és manifestar-se al costat de Societat Civil Catalana, entre altres, cosa que la formació del tinent d'alcalde ha fet.

Li pregunta on és el PSC que defensava el dret a l'autodeterminació, ja que el d'ara s'ha alineat amb els qui defensen l'aplicació del 155, la regressió de drets, la recentralització, els qui neguen un estat espanyol divers, de pobles amb dret a determinar-se.

Reconeix al Sr. Pisarello que està molt bé constituir nous fronts, però li demana que concreti quin és el programa detallat i quines accions els permetran fer el procés constituent en el marc actual; i li retreu que els darrers anys no els han sentit dir res sobre això, només apel·lar que cal un nou front i un procés constituent, però sense cap acció concreta.

Remarca que el PP, el PSOE i Ciutadans els volen portar a un marc de quaranta anys enrere, però alerta que retornar a "llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia" també els porta al passat; altrament, creuen que cal treballar per avançar, no per retrocedir.

El Sr. COLLBONI subratlla que el PSC ha parlat amb tothom, també amb el president de la Generalitat i amb el del Govern d'Espanya, i amb qui ara com ara té la clau de resoldre el conflicte, que són el PDeCat i ERC i el Govern de l'Estat. Això no obstant, retreu al Sr. Trias que continuï instal·lat en un discurs que no preveu ni la divisió del país, ni la crisi econòmica, ni el fet de situar-los en un atzucac.

Dit això, li reitera la pregunta que ha formulat abans sobre què farà el president Puigdemont, si convocarà eleccions, que és l'única sortida.

El Sr. BOSCH entén que no cal que es ratifiquin en l'independentisme tal com sembla que pretenen alguns grups, i diu que si no els queda clar, aquesta mateixa tarda i demà al matí tindran oportunitat que els quedi ben clar al Parlament de Catalunya.

Puntualitza i aclareix que aquí han proposat una altra cosa, que és d'estendre ponts i la ratificació de l'oferiment perquè tots aquells que clarament s'oposen a la repressió i a la maledicció que els volen fer caure al damunt diguin *no*. Reclama que la ciutat amb tradició democràtica que sempre ha estat Barcelona digui *no*; la ciutat que sempre ha estat en contra de l'empresonament i la repressió política ha de dir *no*.

Als que els titllen d'irresponsables els pregunta si s'han aturat a reflexionar cinc minuts sobre què significa l'article 155 per a la ciutat, si han pensat què pot passar amb els consorcis amb la Generalitat, amb les transferències, amb la renda garantida, o amb els mateixos plans del tramvia o els convenis amb l'ATM. Alerta que els interlocutors que tindran, si la intervenció de l'Estat funciona, seran els mateixos que

hi ha als CIE, l'aeroport o La Sagrera.

Constata que la situació és tan greu que no tenen cap intenció de fer partidisme ni electoralisme, sobretot perquè diuen clarament que no volen eleccions; únicament demanen al PSC que trenqui amb el PSOE i amb el 155, i deixaran de tenir els problemes que tenen a la ciutat. Puntualitza que no veuen al govern de la ciutat algú que hagi redactat, col·laborat i pactat la repressió.

Celebra, però, que el Sr. Collboni afirmi que no vol el 155, però li fa notar que no es tracta del que ell vulgui i li recorda que han redactat la seva aplicació, i entén que no pot negar que Meritxell Batet, secretària nacional d'impuls federal, estava assessorant la redacció de les mesures del 155 que es portarà al Senat.

A Barcelona en Comú li repeteix l'oferta de mà estesa, i reitera que els coautors del 155 no poden regir el destí d'una ciutat eminentment democràtica, lliure i oberta com Barcelona; els demana que mirin la realitat i que no es pensin que convertiran els seus socis de govern; els demana que, sobretot, creguin en la gent i en les sobiraniaes populars, i llavors hauran d'escollar i respondre, hauran d'anar cap a la construcció del procés constituent de la república que la ciutat de Barcelona pot liderar sent exemplarment democràtica i lliure.

S'APROVA aquesta proposició amb contingut de declaració institucional amb dotze vots en contra —emesos pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Andrés i Ballarín, i també pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller—, i vint-i-vuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la presidència aixeca la sessió a les deu hores i cinc minuts.